

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2016 r. w sprawie R 471/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

**Odwołanie wniesione w dniu 3 października 2016 r. przez Nary'ego Ramahatrę od wyroku
wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-1/16,
Ramahatra/Parlament**

(Sprawa T-705/16 P)

(2016/C 454/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nary Ramahatra (Mersch, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku SSP w sprawie F-1/16, Ramahatra/Parlament;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 27 marca 2015 r. o nieumieszczeniu nazwiska wnoszącego odwołanie na liście urzędników wybranych do wzięcia udziału w programie kształcenia w ramach procedury certyfikacyjnej w 2014 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego dopuścił się Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) przy rozpatrywaniu zarzutu podniesionego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, dotyczącego naruszenia ogólnej zasady równego traktowania, gdy orzekł, że wnoszący odwołanie znajdował się w innej sytuacji faktycznej niż kandydat posiadający dyplom tego samego szczebla, który ukończył przynajmniej roczny kurs.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa wynikającego z faktu, że SSP orzekł, iż sporna decyzja, czyli decyzja o nieumieszczeniu nazwiska wnoszącego odwołanie na liście urzędników wybranych do wzięcia udziału w programie kształcenia w ramach procedury certyfikacyjnej w 2014 r., nie naruszała art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz podziału kompetencji pomiędzy Unią a państwami członkowskimi w obszarze edukacji.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, jakiego dopuścił się SSP, gdy oddalił podniesiony przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji zarzut niezgodności z prawem, z tym uzasadnieniem, że kryterium ukończenia przynajmniej rocznego kursu było zasadne i proporcjonalne, zważywszy na charakter procedury certyfikacyjnej. W tym kontekście wnoszący odwołanie utrzymuje, że SSP przeinaczył również jego argumenty, gdy orzekł, że wnoszący odwołanie nie podważał faktu, iż uwzględnienie spornego świadectwa doprowadziłoby do podwójnego podkreślenia jego doświadczenia zawodowego nabytego w ramach instytucji.

Odwołanie wniesione w dniu 3 października 2016 r. przez HB od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/15, HB/Komisja

(Sprawa T-706/16 P)

(2016/C 454/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: HB (Schweich, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

— Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/15, HB/Komisja;

Wydanie nowego orzeczenia w sprawie, a w nim

- Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzyznaniu wnoszącej odwołanie awansu w postępowaniu w sprawie awansu 2014;
- Zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącej odwołanie zadośćuczynienia za krzywdę w kwocie 15 000 EUR;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty dotyczące naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa w szeregu przypadków.

Po pierwsze, wnosząca odwołanie uważa, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo uznając, że organ powołujący dokonał faktycznego porównania osiągnięć, na obiektywnych i równych zasadach, skoro ograniczył się do niewzięcia pod uwagę osiągnięć wnoszącej odwołanie za rok 2013, w braku oceny w sprawozdaniu z oceny za 2013 r., nie starając się uzyskać dostępu do podobnych źródeł informacji lub informacji.

Po drugie, uważa, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo orzekając, że brak oceny w sprawozdaniu z oceny 2013 należy przypisać wnoszącej odwołanie, i że brak zakwestionowania tego w określonym w regulaminie terminie nie pozwalał organowi powołującemu na ocenę jej osiągnięć za dany rok.

Po trzecie, zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo orzekając, że nie wykazała ona okoliczności pozwalających domniemywać, że istniała dyskryminacja ze względu na płeć, skoro jej sprawozdanie z oceny pozbawione jest jakiegokolwiek istotnej oceny wyłącznie z powodu jej długotrwałych nieobecności wynikających z urlopu macierzyńskiego i zwolnienia chorobowego z powodu powikłań ciąży.
